

[Socialministeren.]

hensyn til forslaget om finansiering ved forhøjelse af folkepensionsbidraget, således at provenuet indgår i et statsfond; det er nok for tidligt at tage stilling til de nærmere regler om finansiering.

Om niveauet for en forhøjelse af folkepensionen eller for en tillægspension, hvordan man nu vil betegne det, vil jeg gerne sige, at jeg for så vidt kan gå ind for princippet om de 60 pct. af den typiske indtægt. Men såfremt man lægger en sådan målsætning til grund, er det en selvfølge, at spørgsmålet om, hvor meget folkepensionen skal forhøjes eller tillægspensionen udgøre, ganske må afhænge af, hvilket niveau folkepensionen har, når forhøjelsen skal gennemføres. Det er derfor ingenlunde givet, at folkepensionen skal forhøjes med de 50 pct. af grundbeløbet, der omtales i forslaget, for at nå op på 60 pct. af en gennemsnitlig arbejdsindtægt.

Til slut vil jeg om punkt 8, den videregående, indtægtsbestemte udbygning af pensionssystemet — der, så vidt jeg kan se, også efter det socialdemokratiske forslag nærmere hører 1980'erne til end 1970'erne — sige, at en sådan udbygning ikke på nuværende tidspunkt indgår i regeringens overvejelser.

Jeg skal til slut kort resumere min stillingtagen til forslaget:

Ifølge de foreliggende beregninger er de sociale pensioner ikke, som anført i forslaget, sakket bagud i forhold til lønudviklingen, og der skulle således ikke foreligge noget aktuelt problem med hensyn til en ajourføring af pensionerne. Med hensyn til en automatisk regulering vil regeringen indtil videre, indtil vi får bedre statistisk materiale, følge den samme praksis som den hidtidige regering og foreslå pensionerne forhøjet ved særlig lov.

Vi arbejder med spørgsmålet om forenkling og lempelse af fradragsreglerne og er enige i, at en lempelse navnlig er påkrævet, når der er tale om arbejdsindtægt hos en pensionists ægtefælle, og lovforslag vil blive fremsat i dette folketingsår.

Regeringen er positivt indstillet over for ydelse af førtidspension til mennesker, der slås ud af erhverv i en så fremskreden alder, at omskoling og erhvervsskifte ikke indebærer en hensigtsmæssig løsning, og

forslaget om en forhøjelse af folkepensionen som skitseret i punkterne 1-7 i socialdemokratiets forslag ligger ikke langt fra regeringens principielle tanker. Spørgsmålet om en udbygning af pensionerne behandles i et ministerudvalg.

Regeringen finder, at man samtidig med at tage stilling til takten i udbygningen af de offentlige pensioner må fastlægge takten for udbygningen og løsningen af andre sociale opgaver og samfundsforpligtelser i øvrigt. Disse overvejelser er endnu ikke afsluttet, og regeringen finder det derfor ikke rimeligt på nuværende tidspunkt at binde sig til det fremsatte forslag, men lovforslag om udbygning af de offentlige pensioner vil senere blive fremsat.

Knud Bro: Jeg skal ikke nægte, at der i mit parti er sympati for det forslag, der her er fremsat af socialdemokratiet. En række af de bærende tanker i forslaget er jo tanker, vi tidligere har gjort gældende, og ud fra denne, om jeg så må sige, sympatiske indstilling skal jeg knytte nogle bemærkninger til de enkelte punkter i forslaget.

Med hensyn til spørgsmålet om ajourføring vil jeg gerne sige, at dette punkt også ligger mit parti på sinde. Vi har fulgt det så nøje, som vi kunne, for at sikre os, at pensionerne ikke blev forringet for de ældre. Det har været en helt klar politik for os, at det måtte ikke ske. Men de tal, vi har fra socialministeriet, viser jo også klart, at noget sådant ikke er sket. Hvis vi tager tallene, som ministeren nævnte dem, så viser det sig, at ægtepar i 1958 relativt i forhold til en gennemsnitlig arbejds løn havde 44,2 pct. og i 1967 44,1 pct. Men hvis vi indregner de personlige indkomstskatter, og det må vel være relevant at gøre det, så får vi tallene for 1958 53,7 pct. og for 1967 56,9 pct. Der er altså ikke tale om, at pensionerne er forringet; der er tale om, at de tværtimod relativt er blevet forbedret, hvis vi indregner de personlige indkomstskatter.

Med hensyn til den automatiske regulering er der naturligvis også visse positive ting at sige om dette, men samtidig må vi nok indse, at det ikke lader sig gøre, fordi vi ikke har det materiale, som ville være en forudsætning for, at vi kunne lave en automatisk regulering. Den betænkning, der